

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og búiðt arbeiði.
Hugo Øster's Maskinsmiðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

Amerika betragtes Livet som noget, der er kommende, ikke værende. Det er altid Fremtiden, det gælder.

Amerikaneren er mindre individuelle end Europæeren. Han siger »vi«, medens Europæeren siger »jeg«.

Livsfilosofi og Moral er standardiseret.

Ejendomsretten er forenet med social Ansvarsfølelse.

Europa er forbavset over, at Telefon, Telegraf og Jernbaner er private Foretagender. Men det gaar udmærket i Amerika, fordi Ejendomsretten er parret med en udpræget social Ansvarsfølelse.

Den, der ejer mest, betragter det som noget ganske selvfølgeligt, at han stiller en god Del baade af sin Ejendom og af sit Arbejde til Disposition for Samfundet.

God Smag men ringe Kunstsans.

Set fra et kunstnerisk Synspunkt — siger Einstein — maa jeg beundre den gode Smag, der præger moderne amerikansk Arkitektur og alle det daglige Livs Nyttegenstande.

Paa den anden Side er f. Eks. Malerkunsten og Musiken ikke saa meget bevidet. Kunst er for Europæernes Sjæl af mere vital Betydning.

Derimod er jeg fuld af Beundring for de videnskabelige Forsøg.

Egentlig har jeg kun eet at bebrejde Amerikanerne; deres Mangel paa international Samfølelse.

De internationale Problemer interesserer dem ikke det mindste.

Amerika maa lære at beskæftige sig med Verdensspørgsmålene. — Det første og vigtigste Spørgsmaal er Problemet om den internationale Afvæbning.

Lýggjas her, Lýggjas har og Lýggjas allastaðni.

Nú, tað er langt síðani seinast; men eg havi verið burtur nú í longur tíð, skal eg siga tykkum. Eg havi verið langt burtur, heilt norðuri í Vestmanna og studerað teóri og praksis, tveir óatskiljulegir faktorar, sum »Lýggjas hin navnfremji« hevur strikað og prikað saman har norðuri og lýður navnið: »Roynardrútskiftingin í Vestmanna á donskum og føroyskum máli, logd til rættis eftir alnamáli og avgreitt í metrum; hvørt gíl og hvørt veit, hvør kníkil og kollur, mált í longd og breidd, djúld og hædd eftir Lýggjas hinum navnfremja«.

Ja, ja. »Vestmanna sleipustøð« er tiltikið, roynardrútskiftingin verður tað við. Hvør veit, um ikki Vestmenningar um eini fyra—fimm hundrad ár reisa ein minnisstóipa, »steinstólpa«, úti á »pollinum«, við kyllinum á Lýggjasi navnfremja ovast á stólpanum. Stólpin eigur at kunna neiggja um náttuna og belja um dagin. Ája, okkurt gera Vestmenningar um fimm hundrad ár, uttan at fáa tað inn við skeið ella hvisl (gaffil).

Lýggjas hin navnfremji tekst við nóg meir, enn hann sær út at vera skikkaður til. Bóndaborin, sum hann er, er hann bóndi av kjoti og blóði og veit altíð akkurát at siga, hvussu teir gera í Noreg, og hann veit — sum er — at alt er beint, um tað er aldri so skeiðt og krønglugt. Lýggjas



PSGIM

Til 3 Spande Vand en lille Pakke Persil!

Denne vigtige Regel maa De endelig huske, naar De skal vaske! Naar Deres Vaskekedel (halvt fyldt) indeholder 6 Spande Vand, bruger man 2 smaa Pakker eller én stor Pakke Persil

til Tilberedelsen af en god, virkningsfuld Vaskelud, men uden nogensomhelst Tilsætning af Sæbe eller Spaaner. Til hver Kedel Vasketøj maa man tilberede ny, kold Lud.

Persil til al Slags Vask

Enefabrikanten: Henkel & Co., A.-S. — København.

Teir, ið vilja hava
geitulomb,

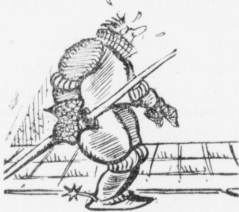
mega venda sær til
FØROYA BÚNAÐARFELAG'S
sum skjótast.

Felagið fyri træsmiðir

heldur fund miðvikuvöldið 13. í
hs. kl. 8 1/2 s. p. í húsið „Havnar
Arbeidsmannafelag“s.

er modernaður inneltir og gamaldags útfeltir, og eru kringumstøðurnar stundum soleiðis, at Lýggjas ikki er við hús, beint sum hann hevur verið við hús. Hann hevur nógva um at vera, hann skattar dýpið, bæði hjá sær og øðrum, hann turkar fisk — partafisk — alla ársins tíðir, og so hevur hann tað rama »manis« fyrri at skriva, skriva, skriva.

Tað skrivliga hjá Lýggjasi navnfremja er kanska tað mest drúgfora arbeiði, hann hevur fyrri. Tí tað skal vera nakað stór rúgva í einum manni, ið skal lata ein greinastubba ella greinasperil úr sær sjálvum, um seg sjálvan í blóðini altfor ofta. Tað, ið hann so skrivar, er tí altíð í hesum vendingum: »Eg haldi«, »eg moyni«, »eg veit«, »eg skal«, »eg havi«, »eg eri« o. s. fr.



At Lýggjas hin navnfremji er nógva útseltur fyrri at jótra, er einki at siga til. Hann hevur jú ikki í voggugávu fingið tær gávur, sum Lýggjas í Lambæ, nevniliga at vera hittinorðaður, altíð stuttligur, hvørs skor og glósur vóru sum eggjora so hvoss, og ongantíð noyddist at týgja um aftur tað, hann hevði sagt.

Í vetur, frammanundan hinu »sponskue«, fór Lýggjas at skriva um búnaðarskúla á Heyggi. Síðani hevur hann dýkt á »á Heyggi«, »á Heyggi« í hvørjum høggi. Men so einuferð var hann um at dóna av møði, tí eingin svaraði aftur; men áðrenn hann geispaði, nevndi hann tvey nøvn og skær í eitt andskrámligt skriggi: »Heyggsgarður! Tá fekk hann endaliga aftursvarið: »Heyggsgarður!« — Tað var »sekkóid« frá honum sjálvum.

Men Lýggjas hin navnfremji lýður feigin á, tá ið »dvorgar« úr homrum talaa.

L. S.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Sjóvinnulánsgrunnurin.

Tá ið menn fyrri gott og væl tveimum árum síðan tóku seg saman til at royna at íbirta hendu grunn, var tað út frá tí sjónarmiði, at um vit Føroyingar skulu hava vónir um nakrantíð at fáa so miklan pening til brúks, sum okkum tørvar í fiskivinnu og tí vinnu, sum stendur henni nær, so máttu vit fyrst útvega nakað av peningi sjálfir, áður enn vit kunna vænta, at útlandingar vilja líta okkum pening upp í hendur, so mikið sum okkum er tørur á.

Í fyrstu syftu varð tað hugsað um at útvega pening til nýggj skip og fáa lagaligari lántreytir enn tær, sum eru, tí við so stórum kosnaði sum nú er bæði av skipakeypi og drift, er tíðin at avdraga lánið í nógva ov stult.

Sum vit vistu á í okkara seinastu grein, er hetta væl gjørligt og eigur at verða líkið upp og sett í verk so skjótt sum til ber. Í teim tveimum árunum er kortini nógvi broytt í sjódriftini í Føroyum. Her eru komin nógvi nýggj skip, og tey gomlu hava fingið motor og stórar umvælingar, og yvirhøvur er skipallot okkara í betri standi nú enn nakrantíð. Men hetta hevur bundið nógvan pening. Og nú eina tíð er tað útgerðin og pening til driftina, ið meira er tørur á at útvega.

Aldri hevur í Føroyum verið so ring peningaviðurskipti sum seinasta ár og verið so torført at fáa neyðurluvulig lán til útgerð og alt tað, ið neyðsýnt er fyrri at halda sjódriftini gangandi.

Tað er tí vørt at hugsa um, um ikki peningurin í Sjóvinnulánsgrunninum — sum nú er vorðið — í fyrstu syftu eigur at verða nýttur til útgerðarlán og tilfint — altso beinan vegin til nýggjan banka. Verður hann drivin á skilagóðan hátt, mátti hann skjótt vundið uppá seg, skjótari enn ein lángrunnur, hann vildi kunna fingið okkum pening til handa úr útlondum, og so við og við kunna so eisini verða givin lán til nýggj skip.

Útgerðin er tó tað, sum fyrri fyrst ræður mest um. Hvat hjálpir tað, um vit fáa fleiri skip, tá ið hvørki tey ella tey, ið longu eru, verða reidd út? Og fyrri fiskimenn vil ein nýggj peningastøða sum henda gera møguleikan størri fyrri at fáa avrokning í rættari tíð.

Innkommur eru nú 45.000 kr., og heldur tí arbeiðisnevndin, at

tað er beinast, at lutaeigararnir koma saman at samráðast um, á hvønn hátt eigur at verða skipað fyrri starvinum í framtíðini, og velja nevnd, ið kann fara tað, ið samtykt verður, út í verk.

Arbeiðisnevndin
fyrri Sjóvinnulánsgrunnin.

Kvinnu-arbeidara-felag.

Kvinnurnar í Vági og Porkeris sókn hava nú stovnað felag at verja og hevja rættindi og lønviðurskipti hjá teim arbeiðandi kvinnunum, í fyrsta umfari: fiskagentunum.

Felagsins navn er »Vælgerðin« og formanninna tess er Mikala F. Joensen í Vági.

Í søguna.

Hvalaveiðufelagið »Sudero«, ið fyrri árum síðani rak hvalaveiðu við Føroyar og hevði stóðina í Lopra, lýsir til aðalfundar í Sandefjord í Noreg 15. juni.

Dagskráin er: Uppskot um at slita felagið.

Bjargafriðing.

Lambæmenn kunngerá í Amtslóðindinum um friðing av fugla-lendinum frá »Kjógvadalsgjógve« um »Mjóanes« til »Kyrgjógve«.

Kunngeringin er soljóðandi: »Færoernes Overpolitiret har under 18. Oktober 1930 afsagt følgende Kendelse: Paa en Strækning fra »Kjóvedalsgjøve« over »Mjóvanes« til »Kyrgjøve«, vil Fuglebjerg og Urer være at fredlyse med den i Lov for Færoerne Nr. 101 af 4. April 1928 om Jagt, Fuglefangst m. m. § 15 fastsatte Retsvirkning. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ástaðarfundur.

Víðvíkjandi útskiptingini í Sandvík og Kvalbæ boðar útskiptingarformaður E. V. Greger-sen frá, at ástaðarfundur verður hildin í Kvalbæ hin 12. august kl. 10 f. p.

Keglið.

»Dimmu« var dátt við, tá ið borið varð í ljósmála, at sambandið í ikki minni muni enn sjálvstýrið er sinnað til at halda keglið um undirvísingarmálið uppi sum longest. Nú blakar hon út millum lesarnar, at Stauning hevur dikterað uppskotið frá J. H. Poulsen um undirvísingarmálið. Sjálvandi trýr eingin hesum, tí flest øll vita, at J. H. Poulsen og mangir aðrir menn eru av somu áskoðan, og vóru tað langt áður enn Stauning hevði nakra beinleiðis ella umvegis ávirkan á undirvísingarmálið.

Ætlan sambandsins í undirvísingarmálinum er framvegis tann sama, at halda keglinum uppi sum longest, hóast flokkurin á seinasta tingið setti fram uppskot um, at undirvísingarmálið skuldi vera bæði Danskt og Føroyskt; hetta er bert tað sama á ein annan hátt, sum kellingin gjørdi á sinni, tá ið hon bórðreiddi við »kaffi og te isenn«.

»Varðin«.

1.—2. hefti av 11. bindi »Varðans« er útkomið.

Innihaldi er:

Til J. H. Djurhuus (yrk.) eftir Rich. Long. Jens Hendrik Oliver Djurhuus eftir Rich. Long. Gorpurin. Eftir Poe. Týðing eftir J. H. O. Djurhuus. Apollon. Týtt úr greskum, eftir J. H. O. Djurhuus. Finnur, eftir Heðin Brú. Bygdin, eftir Chr. Matras. Gomul trúgv úr Dali í Sandoy, eftir Adolf Dahl. Stubbar um útróður, eftir Dánjal á Steinum. Sumarmáladagur og fyrsti summarsdagur, eftir J. C. Poulsen. Bókaummæli, eftir Rich. Long.

Føroya Amts Bókasavn

er nú opin hvønn dag:

Lestrarstovan er opin gerandisdag kl. 10—2 fyrra partin og kl. 5—9 seinna partin. Útlánið er opið gerandisdagar kl. 12—2 fyrra partin og kl. 5—8 seinna partin.

Føroya forngrípa-goymsla

og Føroya dýrasavn er opin sunnudagar kl. 3—5 seinna partin. Atgongugjald er 50 øyr.

Úr Íslandi

frættist, at o. u. 40 føroysk skip hava verið inni á Reykjavík. Væl er veiðitt yvirhøvur, og mong skipini landa har vesturi. Fjarriatð er soleiðis um fiskiskapin:

»Godthaab« 53.000, »Johanna« 38.000, »Egeria« 39.000, »Austerlitz« 80.000, »Nólsoy« 43.000, »Óndine« 78.000, »Albert Victor« 37.000, »Energy« 29.000, »Thor« 43.000, »Frida« 46.000, »Tre Søskende« 48.000, »Grundicek« 36.000, »Herc« 33.000, »Sólana« 35.000, »Guide me« 42.000, »Alexandra« 25.000, »Johanna Sofia« 40.000, »Albert« 63.000, »Mazeppe« 53.000, »Haffstein« 47.000, »Sjólóvan« 47.000, »Fagranes« 75.000, »Dagny« 44.000, »Lilly« 22.000, »Elisabeth« 53.000, »Nelly« 20.000, »Bearnise« 88.000, »Ruth« 36.000, »Carl« 38.000, »Britons Pride« 19.000, »Lieutenant Vedrine« 83.000, »Sigurarið« 55.000, »Ella« 92.000, »Reykjanes« 44.000, »W. G. Marshall« 45.000, »Björgvin« 40.000, »Vágoy« 35.000, »Coralia« 28.000, »Acorn« 28.000.